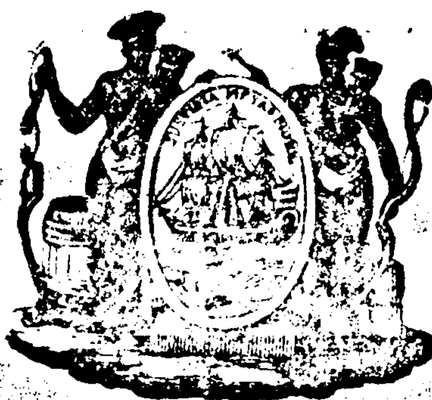
N°. 127. **A°. 1848.**

Zaturdag, 21 October.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 18 *October* 1848.

(20635) Alzoo de navolgende personen zich bij rekweste hebben gewend, om voor Slaven *Brieven van Manumissie* te erlangen, als:

1°. ALBERTINA MARIA BRANDON, voor de haar onder den last des vrijdoms toebehoorende slavin *Leentje*.

2°. J. O. N. ENGELBRECHT qq. c. s., voor den slaaf *Kwamie* toebehoorende den Boedel van wijlen S. M. DE HAAN weduwe H. W. RUCKER. — En

3°. M. DUNDOEK, voor den hem onder den last des vrijdoms toebehoorende slaaf *Louis* of *Cojo*.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie binnen den tijd van *drie* weken ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements — Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 20 *October* 1848.

(20634) HENRIJ TIJNDALL heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze kolonie.

De Gouvernements — Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den* 20 *October* 1848.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:
FRANZ CONRAD BRUGGEMANN
en
ANNA CHRISTINA ECCEDOR KIEP.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
P. FAERBER.

(19751) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op VRIJDAG den 27 October 1848, des voormiddags om *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

Den HOUTGROND *DE VIER HENDRIKKEN*, gelegen aan de rivier *boven Saramacca*, aankomende voor *een derde* aandeel J. H. REIJEG; *een derde* aand. den Boedel C. L. REIJEG en *een derde* aandeel W. RAE MAC DONALD (nu Boedel.)

Paramaribo, den 20 *October* 1848.

Bij afwezigheid van den Exploicteur,
SIMON ABENDANON SZn.,
Subst. Exploicteur.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Parijs, 14 *Augustus*.

De 900 vertegenwoordigers kosten maandelijks 712,500 fr. Bij deze gelegenheid is het niet onaardig, te herinneren wat de vroegere wetgevende vergaderingen aan Frankrijk gekost hebben:

Nationale vergadering 19,257,688 fr.; wetgevende vergadering 4,364,060, conventie 30,523,2.8; uitvoerend directoire 12,296,750; raad der vijfhonderd 20,860,000 senaat onder het consulaat 73,796,500; wetgevende ligchamen onder het consulaat 16,200.000; tribunaat 9,750,000; onder het keizerrijk 58,500,000; totaal 245,548,246 fr.

— Een blad van Brest deelt eenige bijzonderheden mede nopens het overbrengen van de insurgenten. Hun vervoer uit de forten vond in kleine groepen plaats, en zij zijn in vier treinen naar Havre overgebragt; toen zij de langdurigheid van hunne reis bespeurden, en ten slotte de zee zagen, barstten velen in wanhoop uit, en den tegenstand van sommigen heeft men slechts door bedreigingen kunnen overwinnen. De autoriteiten hadden langs den geheelen weg groote maatregelen van voorzorg genomen. Te Havre lag de rijksstoomboot *Ulloa* gereed die hen in 33 uren van Havre naar Brest overbragt; aan boord waren zij zeer stil, vermits de zeeziekte hen zwaar teisterde. Aldaar genoten zij het voedsel der matrozen, en bragten dagelijks 4 uren op het dek door. Overigens verkeeren zij in een' zeer ellendigen toestand, de meesten hebben noch hoofddeksel, noch schoeisel: hunne kleederen bestaan in slechte broeken en vuile gescheurde kielen. Zij zijn geheel onbekend met de plaats hunner bestemming; algemeen denkt men, dat zij voorloopig zullen gebragt worden naar Belle-Ile-en-Mer, nabij Lorient, en dat Cayenne hunne definitive bestemmingsplaats zal zijn.

De insurgenten zijn te Brest van de *Ulloa* overgescheept op de fregatten *Didon* en *Guerrière*, die voorloopig tot pontons zullen strekken. Het fregat *Pandore* blijft er als wachschip bij.

Onder de getransporteerde insurgenten telt men 58 schrijnwerkers, 44 slotenmakers, smids of machinisten. 42 aardwerkers, 32 graveurs of drijvers in metalen, 24 metselaars en steenhouwers, 22 kantoorbedienden, 16 blikslagers, 15 boek- of plaatdrukkers, 13 looijers of leertouwers, 11 bedienden, 10 mobile of republikeinsche gardes, 9 koks, 9 huisschilders, 8 kleermakers, 8 kunstschilders of teekenaars, 8 juweliers, 7 sjouwers of kaaiwerkers, 6 kruideniers, 5 wijnkoopers, 3 bakkers, 4 wachters van Parijs, 4 timmerlieden, 2 koffijhuishouders, 3 slaapsteêhouders, 5 concierges. 1 grondeigenaar, 1 architect, 1 snelschrijver, 1 letterkundige (Auguste Chapelle), 1 poolsche taalmeester, 18 vreemdelingen, Piemontezen, Belgen, Pruissen, enz, en eindelijk 21 wier beroep onbekend is.

42 der getranspoteerden zijn beneden de 20 jaren oud, 2 beneden 15 jaren, 77 van 20 tot 25, 90 van 25 tot 30, 177 van 30 tot 35, 60 van 35 tot 40, 58 van 40 tot 45, 50 van 45 tot 50, 21 van 50 tot 55, 7 van 55 tot 60 en 4 van 60 jaren en daarboven.

Er wordt verzekerd, dat heden een nieuw transport insurgenten naar Havre is vertrokken.

— Wij laten hier volgen eenige der voornaamste punten uit de redevoering, welke door den Heer *Proudhon* gehouden werd in eene der laatste zittingen der nationale vergadering.

De stellingen, die de Heer *Proudhon* verdedigde, waren zoo gruwelijk en verscheurden zoodanig alle maatschappelijke banden, dat de nationale vergadering, bij een plegtig votum, met 691 van de 693 stemmen den heer *Proudhon* hare hooge afkeuring en verontwaardiging te kennen gaf over de stellingen, die hij had durven te voorschijn brengen.

De kracht van het socialismus hangt niet af van het welslagen van één enkelen persoon; maar vermits men, zeide *Proudhon*, van een financiëel voorstel eene praktijkwestie gemaakt heeft, mag ik daarvoor niet terugdeinzen en moet verklaren dat de notabiliteiten, die wij in de laatste 20 jaren in het financiëele gehad hebben, door hare onbekwaamheid ons verderf veroorzaakt hebben. De strijd is, dank zij het comité van financien, niet tusschen den heer *Thiers* en mij, maar tusschen den arbeid en het werk. Burgers vertegenwoordigers! het door mij ingediende voorstel is, sla daar wel acht op niets minder dan de Februarij-omwenteling; en wat gij voor het eerste doet, zult gij ook voor deze laatste gedaan hebben. Gij weet niet meer van mijn voorstel dan van de revolutie, noch het beginsel, noch het doel, noch de middelen. Ik voor mij behoor tot hen, die het ernstig meenen met deze omwenteling en gezworen hebben, naar hare voltooijing te streven. Sedert 1793 heeft de eigendom, ik bedoel de zuivere inkomst, niets bijgebragt tot de openbare belangen. De belasting, opgebouwd uit het beginsel der evenredigheid, heeft steeds met al haar gewigt op den arbeid gedrukt; de arbeid alleen betaalt de belasting, even als hij alleen den rijkdom voortbrengt. De comsumtie wordt belet, doordien de omloop der producten belemmerd is; dit geschiedt door het uitsluitend gebruik van goud en zilver als ruilmiddel, door de huur die betaald moet worden, om hiervan gebruik te mogen maken; enz. Het komt mij dus voor, dat het problema niet bestaat in de oprigting van eene onmogelijke gemeenschap of in het decreteren van eene onvrijzinnige en voorbarige gelijkheid; het bestaat in het afschaffen der lasten van allerlei aard, die op de productie, de circulatie, en de consumtie drukken, welke afschaffing ik met eene technische en meer financiëele uitdrukking zou noemen *kosteloosheid van het krediet*. Deze uitdrukking is de vertaling der in het ontwerp van constitutie voorkomende woorden *waarborging van den arbeid*. Daar de interest de hoeksteen is van het privilegie en de regelaar van allen woeker, waar door ik alle inkomsten van kapitalen

versta moet men door eene trapsgewijze vermindering van den interest tot die *kosteloosheid* komen en tot de afschaffing der belastingen, die de circulatie belemmeren en ellende doen geboren worden. Onder *afschaffing van den eigendom* begrijp ik niets anders dan de trapsgewijze afschaffing der inkomsten van kapitalen, maar zonder onteigening en zonder de minste communistische strekking. De eigendom zal dan veranderd worden in eene soort van bezitting, waarvan nog geene wet eene definitie heeft kunnen geven, om de reden, dat die bezitting (moetende voortvloeijen uit de beweging, die na het kapitaal productief gemaakt te hebben, het onvruchtbaar maakt door concurrentie) nog nergens had kunnen bestaan. Ten einde tot eene onmiddelijke uitvoering over te gaan, stel ik voor, tijdelijk eene bijzondere belasting in te voeren, eene belasting op de inkomsten, door middel waarvan het land uit de crisis zou geraken; de gedepreciërde eigendom zou zijne waarde hernemen en het openbaar krediet op nieuwe grondslagen gevestigd worden. Het resultaat van dit ontwerp moet onfeilbaar zijn; nooit nog is iets dergelijks in het vak van financiën gezien. Ik stel eene vermindering van den interest voor, langzamerhand bij jaarlijksche termijnen te vernietigen. Dat is beter dan amortisatie, die toch maar eene hersenschim is. Het resultaat van dezen maatregel zou zijn eene vermeerdering van den rijkdom van den staat en van iedereen. Mijn stelsel is zoo eenvoudig en zoo klaar als eene optelling en aftrekking.

Zoo ging de heer *Prondhon* voort, tot dat hij ten slotte waagde te zeggen: Alleen door de welwillendheid der pachters en schuldenaren blijven de contracten tot nog toe iets opleveren ten gunste van derzelver eigenaren. Hierop volgde een hevig en langdurig gedruisch; eindelijk nam de president het woord en voegde den redenaar toe: Welken eerbied men ook behoort te koesteren voor de gevoelens, die op de tribune worden uitgedrukt, mag ik niet zonder protestatie eene stelling laten voorbij gaan van dien aard; derhalve roep ik den spreker tot de orde. Deze laatste hernam spoedig het woord en betoogde, dat er sedert vijf maanden voorvallen hadden plaats gehad, die geheel in overeenstemming zijn met deze stelling. Men vernietige de revolutie, zoo men de contracten wil laten bestaan. Eindelijk viel hij zelfs de nationale vergadering aan. Burgers vertegenwoordigers! zeide hij, wij hebben geen mandaat; wij bestaan feitelijk, maar dat is ook alles. Wij gaan voor afgevaardigden des volks door, maar eigenlijk zijn wij niets; want wij zijn op niets zamengesteld. Het onbedwingbaar gemompel, dat deze uitdrukkingen veroorzaakten, hield den redenaar niet terug, hij bleef op dien toon voortredeneren, tot dat de vergadering door eene plegtige stemming (*zoo als boven gemeld is*) haar hoog misnoegen over zijne redevoering te kennen gaf.

— Als een staaltje van den geest, waarmede de meeste thans weder geopende clubs bezield zijn, diene de volgende, in het Lyonsch dagblad *le Peuple Souverain*, voorkomende nota:

De club *du grand Séminaire* heeft, in hare zitting van den 3den Augustus, op voorstel van den burger Moulin, een' harer leden, de volgende conclusiën aangenomen:

» Aangezien het voorstel, hetwelk door den heer Proudhon aan de nationale vergadering gedaan is, ten doel had, om een krachtig geneesmiddel te doen aanwenden tegen onze, in een' betreurenswaardigen toestand verkeerende staatkunde en financien, door namelijk het krediet op echt democratische grondslagen te organiseren; aangezien dit voorstel geheel in het belang der arbeidende klasse was, is besloten, dat van de zijde der club een dank-adres aan den burger Proudhon zal worden toegezonden, en dat dit adres tevens loftuitingen zal bevatten voor den burger Greppo, volksvertegenwoordiger, lid en stichter der voornoemde club; dewijl hij alleen moeds gehad heeft, om door zijne stem een' der ijverigste apostelen van het socialismus te ondersteunen."

— De generaal baron Fagel, de graaf von Hatzfeldt, de graaf von Moltke, de ridder Peruzzi, de graaf de Ludolf en de heer de Arnau y de Aoiz hebben aan den generaal Cavaignac, chef van het uitvoerend bewind, in plegtige audentie de geloofsbrieven overhandigd, die hen bij de fransche republiek accrediteren als gezanten, respectivelijk van Nederland, Pruissen, Denemarken, Toscane, de Beide Siciliën en Spanje. De eerstgenoemde hield bij deze gelegenheid tot Cavaignac de volgende aanspraak:

» *Mijnheer de President!*

» Door mijn' vorst benoemd om hem » bij de fransche republiek te vertegen- » woordigen, heb ik de eer u den brief » van Z. M. te overhandigen, die mij bij » haar als zijn buitengewoon gezant en » gevolmagtigd minister accrediteert.

» Geroepen om de eensgezindheid te » handhaven en te versterken, die reeds » sedert langen tijd op eene zoo geluk- » kige wijze tusschen Frankrijk en Ne- » derland bestaat, zal ik al mijne zorgen » aanwenden, om die eensgezindheid al » meer en meer te bevestigen en bij u » de overtuiging te doen ontstaan, mijn- » heer de president, van de opregtheid » der verzekeringen, die ik de eer heb u » namens mijn' vorst te doen."

— Den 6den Augustus is de interdictie van verscheidene dagbladen, wier uitgave op 25, 26 en 27 Junij jl. was geschorst, weder opgeheven. De voornaamste zijn de *Presse* en de *Assemblée Nationale*; de overige, ten getale van negen, zijn meestal kleine volksblaadjes.

— De heer Trouvé Chauvel is benoemd tot prefect der Seine ter vervanging van den heer Armand Marrast; en de heer Ducoux tot prefect van policie.

— Op 9 September aanstaande zal te Parijs eene nationale synode der hervormde kerken van Frankrijk gehouden worden, ten einde te beraadslagen over eene nieuwe organisatie dier kerken. De laatste nationale synode was in 1659 gehouden.

— In de commissie tot onderzoek van de constitutie is ook eene discussie gewijd aan het zoogenaamde *regt op werk*; zij heeft zich daar tegen verklaard.

Engeland.

Londen, 14 Augustus.

De kapitulatie van Milaan, zegt de *Times*, is eene gebeurtenis van het hoogste staatkundige gewigt, ofschoon het uit een krijgskundig oogpunt het eenvoudige gevolg is van de gelukkige operatiën der keizerlijke armee, sedert zij den Mincio overtrok. Maar de overgave van die groote stad, ofschoon zij ongeschikt moge wezen voor eenige ernstige verdediging, is een beslissend voorval van dit jaar; dat zoo rijk aan gebeurtenissen is. Het maakt een einde aan dien lombardijschen opstand, die het sein tot den oorlog in Italie gaf door de verbazende maar voorbijgaande zegepraal van des volks geestdrift over de militaire magt; 't is van nu af duidelijk, dat, indien de politieke toestand van Lombardije veranderd moet worden, zulks zal dienen te geschieden, niet door eene revolutie, maar door regelmatige onderhandeling of oorlogvoering. Zoo zijn de plannen vernietigd van het huis van Savoye, die verwekt waren door de geestdrift des volks in geheel Italie en gesteund werden door de krachtige pogingen van het piemontesche leger. Karel Albert is binnen zijne eigene grenzen teruggetrokken, en mag zich gelukkig rekenen, indien zijn mislukte togt in de aangrenzende landen niet gestraft wordt door een' inval in zijn eigen gebied. Daaruit is gebleken hoe weinig vertrouwen er kan gesteld worden in de vereeniging der Italiaansche staten, zelfs onder de meest gunstige omstandigheden voor de bereiking van een zoo hartstogtelijk gewenscht nationaal doel. Daardoor is weder bewezen hoe onzeker de hoop is en hoe zwak de beloften zijn van revolutionaire regeringen; en dat, hoewel Europa tot in zijne grondvesten geschokt is, dezelfde vaste beginselen, welke men te spoedig verstooten en verloochend heeft, nog de aanwending van politieke kracht regelen. En eindelijk is er door bewezen, dat Oostenrijk, ofschoon verzwakt door slecht bestuur onder het oude stelsel, en door regeringloosheid sedert den val van Metternich, nog een der beste legers in het veld kan brengen en generaals in dienst heeft, niet alleen volkomen bekwaam om het noorden, maar zelfs de geheele uitgestrektheid van Italie ten onder te brengen, en er op voorbereid is om met goeden kans de militaire magt van meer geduchte tegenstanders te gemoet te gaan, wanneer zich dat geval opdeed.

SCHEEPVAART.

SCHEPEN IN LADING.

NAAR AMSTERDAM.

Het schip Anna Elisabeth, kapt. K. B. de Weerd, adres bij Gisius en Co. — Sluit 21 dezer.

Het schip Natalie, kapt. S. Nielsen, adres bij L. D. J. van Bommel. — SLUIT 24sten OCTOBER.

Het schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Stine adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 28 dezer.

Het schip Groninger, Kapt. Stoelman, adres bij Gisius en Co.

Het schip West-Indie, Kapt. T. D. Lieuwen, adres bij C. J. Leijsner.

Het schip Snelheid, Kapt J. J. Groter, adres bij Gisius en Co.

NAAR HAMBURG.

De Zweedsche Brik Salamander. Kapt. J. Oberg adres bij Gisius en Co.

Te Paramaribo bij J. J. ENGELBRECHT.